

I frihetslagens anda vill Veidos i den lugna dialogens form, fri från allt tvång och kränkning av människans rätt, skapa en kreativ atmosfär för kritiskt analytiskt resonemang baserat på Veidos´ livsåskådning (läs [här](#)). Kritik är ett mentalt verktyg som utan känslans iblandning analyserar och bedömer sakligt oberoende av känslans attraktion eller repulsion till debattens föremål (läs om Veidos´ syn på kritik [här](#)). Avsikten är att berika diskussionen och därmed förhoppningsvis underlätta en djupare förståelse av de olika uppfattningarnas ursprung, verklighetsvärde och ändamålsenlighet.

Först publicerad på www.veidos.nu den 31 juli 2019

ANALSEX ÄR EN ONATURLIG FÖRETEELSE

Naturliga och icke naturliga företeelser

Texten framhåller att analsex överhuvudtaget är onaturlig. Textens budskap riktas till alla dem som tillämpar ett sådant förfarande. Den riktas även till alla dem som hävdar att det finns fler kön än två och därför motiverar analsex som naturlig. Föreställningen om analsex som naturlig får väl tolkas som åsikten att naturen har bestämt att tredje könet skall använda analöppningen som könsorgan för bekräftelse av ömsesidig attraktion och intimitet.

En naturlig företeelse har funnits eller finns alltså och är inte skapad eller formad av människor. En företeelse som skapats av människor är konstgjord för att passa skaparnas tolkningar, förväntningar och ändamål. I ett dylikt förhållningssätt innefattas också sentimentala och ideologiska tolkningar av sådana funktioner av organismen som inte är naturliga.

Den mänskliga organismen tillhör klassen naturlig företeelse, som har en förutbestämd och ändamålsenlig funktion. **Organismen** är en organisation. Den är en biokemisk, elektrokemisk, organisk maskin. Man kan alltså uppfatta organismen som en enhet. Denna enhet består av olika organ, vilka skiljer sig åt till form och funktion, är ömsesidigt beroende och nödvändiga för organismens enhetliga funktioner, nödvändiga för förnyelse, reparation, rörelse, fortplantning etc. Varje del av organismen består av vävnader, som består av celler, som i sin tur är summan av ingående molekyler, som består av atomer. Organismens välbefinnande beror på dessa delars rätta funktion och rätta anpassning till varandra.

Människans negativa mentala och emotionala tillstånd inverkar onekligen på organismens vitalitet och vållar obalanser i organismens funktioner. Negativa mentala och emotionala tillstånd kan visa sig som individens oro för att inte vara som alla andra, oro för att misslyckas, oro för att inte bli bekräftad och omtyckt, oro för att åldras, oro för att egna begär och behov inte tillfredsställs, oro för vad andra tycker och tänker om en, oro för sjukdomar, oro för döden, oro för den egna ekonomin, oro för arbetslöshet, oro för framtiden, oro för misslyckanden, oro för att inte få sina sexuella begär och behov tillfredsställda etc. Dessa yttringar av oro kan framkalla patologiska förändringar i människans beteende och visa sig som fysiska obalanser som stör den naturliga vitalitetens rytm i människans organism. Detta slags företeelser kallas **psykosomatiska obalanser**.

Den mänskliga organismen angrips ständigt, då den ofta utsätts för negativa mentalemotionala obalanser, och befinner sig därför i ständigt höjt beredskaps-

läge. Följden blir att produktionen av stresshormoner ökar, vilka ytterligare förstärker det negativa mentalemotionala inflytandet på människans medvetande. Dessa tillstånd kallas **somatopsykiska obalanser**. Psykosomatiska och somatopsykiska obalanser förekommer aldrig var för sig utan alltid sammanvävda med varandra.

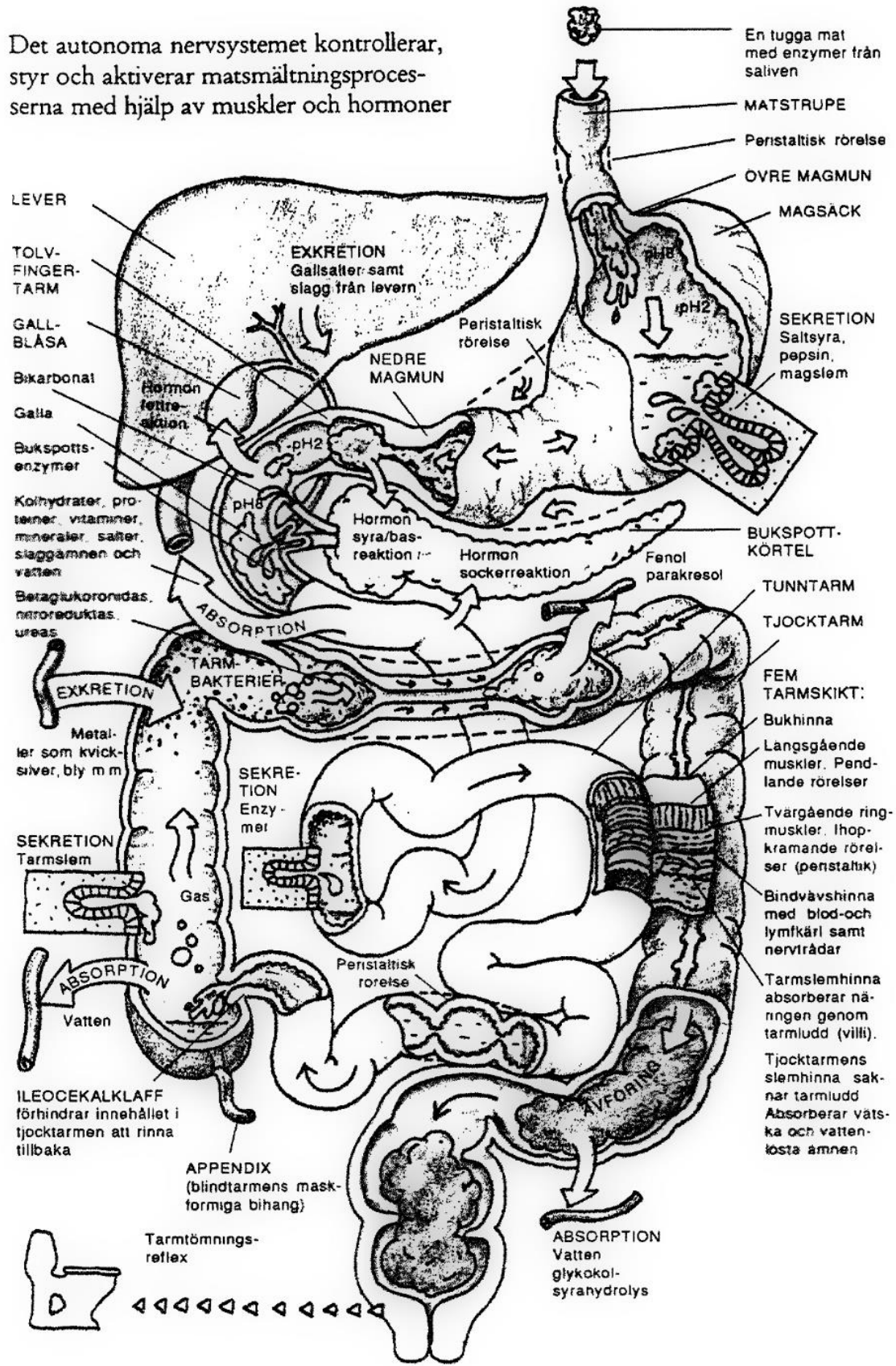
Okunnighet om att mentalemotionala och fysiska tillstånd utgör en odelbar enhet, okunnighet om att orätt hantering av de mekanismer som bygger denna odelbara enhet, är grund till många slags obalanser som drabbar människan. På många olika sätt kan människan skada sin organism, då hon saknar relevant kunskap om organismens funktion och aktivitet och även saknar kunskap om hur mentala och emotionala begär och behov ständigt påverkar organismen och vållar patologiskt lidande hos denna. Låt oss göra en fördjupad analys av hur psykiska obalanser tar över och framkallar störningar i organismen.

I sin strävan att tillfredsställa sina sexuella begär och behov drivs vissa människor till absurda, perversa, överdrivna handlingar, som bevisligen leder till olika slags lindrigare och svårare lidanden. En av dessa perversa, sjukliga handlingar är analsex.

Anus är icke avsedd för penetration

Anus används av organismen som ett avloppsrör för att utsöndra fekal materia (avföring). Anelhålan är inte gjord för införing utifrån utan för avförande inifrån. Anelhålan är helt annorlunda byggd än vaginan. Vävnadssammansättningen i anus skiljer sig markant från vävnadssammansättningen i vaginan. Medan vaginan består av hård, tålig, flexibel muskelväv, som kan sträckas ut för att rymma en stor penis eller töjas ytterligare för att ett barn skall kunna passera igenom, består anus av en svagare och känsligare vävnad och en tunn slemhinna, som lätt går sönder när det förs in främmande föremål. Anus producerar inte heller flytningar såsom vaginan gör. Flytningarna är ett naturligt sköljmedel som skall hålla slemhinnorna fuktiga och rena, skydda mot infektioner, spola ut främmande kroppar och minska penetrationens friktion. Eftersom anus inte producerar dessa naturliga flytningar, ökas vid penetration ytterligare riskerna för andra sjukdomar, som kan spridas via blodomloppet. Anus har en ringmuskel, som svarar för att analöppningen öppnas och stängs. Öppnandet av anus styrs av nerver som finns djupt inuti anus. När fekalmateria närmar sig anus, utvidgas tarmdelen, och på det sättet stimuleras nerverna med resultatet att ringmuskeln slappnar av och möjliggör att fekal materia lämnar anus. Om dessa nerver stimuleras genom penetration av anus, påverkas signalerna till ringmuskeln att slappna av, vilket sätter igång tarmtömningen. Vid upprepad penetration mattas känsligheten, vilket resulterar i att det blir svårt att kontrollera tarmtömningen. Detta beror på att den yttre tvärstrimmiga muskeln m. sphincter ani externus (anusmuskeln) gradvis töjs ut och förlorar sin spänst, vilket leder till förslappning som leder till läckage och inkontinens. Skador i analkanalen på grund av sexuellt överförda sjukdomar, alltså infektioner och traumatiska skador (*trauma*, grekiskt ord för sår), är vanligast hos homosexuella män. De vanligaste sexuellt överförda sjukdomstillstånden i analkanalen och rektum är kondylom, gonorré, syfilis, klamydia, shigella, giardiasis, herpes simplex och AIDS-relaterade sjukdomstillstånd. Se här: <https://www.internetmedicin.se/page.aspx?id=1258>

Det autonoma nervsystemet kontrollerar, styr och aktiverar matsmältningsprocesserna med hjälp av muskler och hormoner

Källa: Hälsocirkeln

Argument

Detta argument grundas på ett studium av frihetslagen. Läs gärna på <http://www.laurency.com/Swedish/indexswe.htm>

Utan tvekan kan man säga att sexuell aktivitet genom penetration av analöppningen är förknippad med många dokumenterade allvarliga sjukdomar och är det minst naturliga och mest felaktiga sättet att utöva sexuell aktivitet. Det är en perversion (ordet "perversion" kommer av det senlatinska *perve'rsio* 'omvridning', 'förvridning', av latin *perve'rto* 'vända upp och ned', 'kasta över ända', 'fördärva'; källa: Ne.se). Det är på ingen grund en naturlig företeelse att använda ändtarmen, som har till uppgift att föra ut fekalier, såsom sexualorgan. Om naturen hade bestämt att det behövdes ett ytterligare könsorgan, skulle hon i organismen ha skapat detta och skänkt det för sexuell aktivitet lämplig form, byggnad och funktion. Ett rör avsett för utförsel av fekalier har icke denna lämpliga form, byggnad och funktion. I sin vishet har naturen skapat kvinnliga och manliga organismer för avlandet av nya mänskliga organismer och på det sättet garanterat den mänskliga artens fortlevnad. De två mänskliga könen – observera: icke tre eller fler – är de två olika slags organismer som var för sig äger ett slags fortplantningsverktyg som den andra inte har och vilkas förening är förutsättningen för avlandet av en ny mänsklig organism. Vem på denna planet kan med förnuftet i behåll bestrida detta biologiska faktum?

För att främja sina definitioner om vad som är naturlig företeelse vill den sexuella perversionens företrädare ändra de naturliga organiska definitionerna av manligt och kvinnligt kön. I överensstämmelse med den psykologiska profilen identifierar sig med vill de lägga till en ytterligare könsidentitet. "Man är det kön man känner sig som", heter det från detta håll. Men känslan har ingenting med den organisk-anatomiska verkligheten att göra, känslan kan inte ändra den biologiskt givna naturen.

Låt oss göra en förnuftig djupdykning i det naturliga biologiska resonemanget.

I frihetslagens namn är det viktigt att respektera alla människors suveräna, självklara rättighet att uttrycka sig, att se ut och klä sin organism så som dessa människor själva anser presentabelt utgående från sin egen känslomässiga övertygelse.

Vissa grupper av människor har en känslomässig böjelse för tatueringssymbolik. De vill inte bara framhäva de enligt deras tycke vackra tatueringarna på den egna organismen utan önskar också rikta ett budskap till andra människor.

Det finns människor som strävar att tillgodose sina känslomässiga behov genom att låtsas vara ett djur. Somliga av dem går så långt att de låter operera om sin organism till bättre överensstämmelse med den självvalda djuridentifikationen, till större likhet med djurets utseende. Andra nöjer sig med att helt eller delvis klä sig till att likna ett visst djur. Med dylika förfaranden känner de sig som ett djur och har behov av att visa andra människor att de hör hemma bland de djur de identifierar sig med. De träffar andra människor med liknade känslomässiga behov och bildar grupper där de uttrycker sina identifieringar tillsammans. Men deras organismer är fortfarande mänskliga. Detta biologiska faktum kan de inte ändra bara genom att klä organismen på visst sätt eller rent av låta kirurgiskt modifiera den för att förstärka sin känslomässiga identifiering.

Följ länken: <https://www.dplay.se/videos/outsidere/outsidere-901-jag-ar-ett-djur>

Somliga vuxna identifierar sig som småbarn och lever sitt liv som sådana både i och utanför hemmet. De låter sätta på sig blöjor, suger på en napp och ligger i en stor barnsäng på natten. Detta gör de för att kunna förstärka känslan av att vara sådana de önskar vara. Men ur biologisk synvinkel upphör dessa människor inte att vara vuxna och äga en vuxen organism. Följ länken: <https://www.youtube.com/watch?v=dNLNqmuRK4o>

Somliga människor identifierar sig känslomässigt som kvinnor, fast deras organism är manlig. Andra människor, som har en kvinnlig organism, identifierar sig känslomässigt som män. Det förekommer att människor av båda dessa kategorier låter kirurgiskt modifiera sin organism för att den skall bättre motsvara individens av känslan styrda självuppfattning. Det som är intressant här är att dessa människors handlingsmönster och förfaringsätt styrs av psykologiska faktorer, inte av biologiska. Vore de biologiska faktorerna inblandade, skulle deras organismer visa tecken på biokemiska och organiska förändringar som motsvarade deras psykologiska övertygelse. Det är ett ostridigt faktum att forskare idag genom blodprover kan identifiera olika biokemiska markörer som förknippas med speciella organiska sjukdomar. Däremot har forskningen aldrig i blodprover funnit biokemiska markörer som påvisar orätt kön, den har lika litet visat att hjärnan är annorlunda hos människor som hävdar sig ha orätt kön. Naturens vishet är fortfarande orubblig. Oavsett hur en dylik känslomässig definition tolkas av individen – som önskan att vara feminin eller maskulin – upphör inte därmed organismen att fungera och se ut som manlig eller kvinnlig och producera ämnen som utgör de biokemiska grunderna till den manliga respektive kvinnliga organismens funktioner. Detta är funktioner som gör organismen fullt kapabel att fylla sina medfödda sexuella uppgifter, allt från att bereda sexuell njutning till att avla barn och detta alldeles oavsett den känslomässiga inställning individen intar. Organismen upphör inte att vara manlig eller kvinnlig bara därför att individen låter operera bort sina könsorgan och äter hormoner för att upprätthålla en kvinnlig eller manlig form som skall överensstämma med individens känslomässiga böjelser. Så snart en dylik individ slutar äta sådana hormoner, strävar organismen att återta sin ursprungliga form och funktion utom de bortopererade könsorganen. Detta är naturens gång som ingen människa kan ändra. I ljuset av kunskapen om verkligheten vad avser organismens byggnad och funktioner ter det sig rimligt att fråga sig om uttalandet ”jag är det kön jag känner mig som” inte är ett uttryck för komplexa psykologiska obalanser.

Människans känslor visar ingen fast form utan befinner sig i ständig förändring. Känslorna levererar en sanning i dag, en osanning i morgon. Det som ”känns rätt” i dag kan ”kännas fel” i morgon. Känslomässiga inställningar styr icke sällan människans beteende, handlingsmönster och förfaringsätt. Ytterst vanligt är att känslor styr tankar. Det är känt att till skillnad från de obeständiga känslorna människoorganismen styrs av bestämda, orubbliga naturlagar. Om så icke vore, skulle det uppstå kaos (frånvaro av ändamålsenlighet) i organismens funktioner. Därav organismens funktionella pålitlighet. Det vore ett kardinalfel tro att analyser, som styrts av känslor eller framkallats av olika psykologiska komplex,

kunde ersätta organiska funktioner som lyder naturlagar. En dylik tro är en absurditet.

Om kritik

Ordet ”kritik” kommer av det grekiska verbet *krino* som kan översättas med att bedöma, avgöra, syna. Kritik är ett tekniskt verktyg som man skall använda för att skapa en atmosfär för fruktbar diskussion och därmed underlätta och effektivisera meningsutbytet, klargöra, begripa, förstå grunden för olika uppfattningar och synsätt, vilket allt inte nödvändigtvis behöver leda till åsikternas sammanjämkning eller till konsensus (samsyn). Kritiken skall man i detta fall använda som en övervakare för att motverka kränkning av frihetslagen. Kritikens arbetsfält är saken, icke individen. Kritiken är opartisk, har inget intresse av att klandra, kränka eller döma den enskilde. Om några personer känner sig kränkta av kritikens arbets sätt, vittnar det om feltolkning av vad kritiken är och vad den avser. Kritiken kan inte ändra sitt definitionsmässiga omfång, sitt arbetsområde, bara därför att några personer anser kritiken icke ge dem rätt i sina resonemang och attityder och känner sig personligt angripna av kritik som icke riktas mot någon enskild person utan på en sak, en företeelse, ett handlande, ett förfarande. Då rör det sig i deras fall om en felaktig tolkning av kritiken, ty inga saker, inga företeelser, inga handlingar, inga förfaranden är så heliga att de inte får tåla att kritiskt granskas. När kritiken icke avser personen utan riktar sig uteslutande mot saken, är varje tal om personlig kränkning betydelselöst för den vidare sakliga diskussionen och bör avvisas ur denna.

Det är viktigt att understryka frihetslagen, som i sin oavvislighet är grunden för en hållbar livsåskådning syftande till enhet. Mänskligheten på vår planet utgör en enhet. Människan tillhör den mänskliga familjen. Även om mänskligheten är uppdelad i olika länders folk, dessa folk talar olika språk, folken och andra grupper av människor i länderna har sina kollektiva drivkrafter, sin speciella konsensus, sin speciella uppfattning om verkligheten och livet, sin världs- och livsåskådning, har varje människa som finns på planeten rätt att existera, rätt att förändras, rätt att utvecklas, att tro och att tvivla, att uttrycka denna tro och denna tvivel i tal och skrift, att känna och att tänka, att handla, att försvara frihet och rätt, allt detta **så länge denna människa inte inkräktar på andras lika rätt till detsamma. Detta är definitionen av frihetslagen.**

Det är nödvändigt att skilja mellan person och sak. Den rätt frihetslagen ger varje människa att uttrycka sin åsikt medför inget som helst tvång för andra människor att acceptera hennes åsikt såsom riktig eller sann. Alldeles tvärtom: frihetslagen gäller lika för alla, och den frihet som en människa brukar, måste hon medge även alla andra. Med andra ord har dessa andra samma rätt att tro eller tvivla, att ifrågasätta, att utreda, att analysera och syntetisera utgående från egen övertygelse om vad som är rätt och sant. Och för dem alla gäller denna frihet på villkor att de inte inkräktar på andras lika rätt till detsamma. Tyvärr respekteras inte frihetslagen; olika grupper i den mänskliga familjen vill på manipulativa sätt göra sina ståndpunkter till de enda sanna och giltiga och tvinga dem som tänker annorlunda till tystnad. När grupper eller enskilda påtvingar andra sina åsikter, därför att de anser att deras uppfattning av verkligheten måste gälla mot andras uppfattningar och genom politisk lobbyism skaffar sig makt att genom

lagändringar hindra oliktankande att uttrycka sina ståndpunkter och att straffa dem för dessa, kränker de frihetslagen. **De vill inte medge andra den rätt de kräver för sig själva. Detta är översittarens, tyrannens eller diktatorns logik och psykologi.**

I frihetslagens anda kan man i den lugna dialogens form, fri från allt tvång och kränkning av människans rätt, skapa en kreativ atmosfär genom att använda kritiskt analytiskt resonemang. Avsikten är att ge och ta emot olika ståndpunkter, därmed berika diskussionen och förhoppningsvis nå en djupare förståelse av de olika uppfattningarnas ursprung, verklighetsvärde och ändamålsenlighet.

Forskningens ansvar

Den vetenskapliga forskningen har sedan länge sysslat med frågan om vad det mänskliga medvetandet är för något. Den har gjort upptäckter, kunskapsrön och på dessas grundval formulerat uppfattningar om det mänskliga medvetandets natur. Dessa uppfattningar har i vårt samhälle ett styrande och vägledande inflytande. Detta märks tydligt i utbildningssystemet, som ju även är en kanal för överföring av forskningens upptäckter och uppfattningar till samhällsmedlemmarna. Dessa uppfattningar om det mänskliga medvetandet är till stor del präglade av forskningen. Och de människor som har utrymme för annorlunda synsätt slås ofta ned av den etablerade systematiserade forskningen genom dennas inflytande över utbildningssystemet. Låt oss då något granska den etablerade forskningens upptäckter och uppfattningar om vad mänskligt medvetande är och den roll den spelar i könsdefinitionen.

Den etablerade forskningens uppfattning är att människans alla invecklade mentala och emotionala abstraktioner, alla komplexa minnesassociationer är elektrokemiska impulser som förekommer i och styrs av den mänskliga hjärnan och icke i eller av något annat än denna. Vad medvetandet angår säger alltså forskningen att människan är hjärnan och hjärnan är människan. Och det som kallas medvetande och själen är mentala och emotionala elektrokemiska komplexiteter, som alla styrs av hjärnan. Läs gärna Veidos' artikel "[Finns minnet i hjärnan?](#)"

När man fördjupar analysen av den etablerade forskningens uppfattning om medvetande, människa, hjärna, könsdefinition etc., urskiljer man en rad motstridiga och motsägelsefulla resonemang.

a) Trots många forskningsstudier, gjorda i syfte att anknyta homosexualitet, transsexualitet, minneslagring till genomet (en levande organisms sammantagna arvs massa, bestående av DNA), har forskningen inte kunnat visa något som helst samband eller förlägga motsvarande minneslagringscentra till hjärnan.

b) Forskningen har heller inte påvisat att hjärnan är annorlunda hos människor som hävdar sig ha orätt kön, vilket klart och tydligt visar att den mänskliga organismen är varken homosexuell eller transsexuell utan binär, det vill säga antingen kvinnlig eller manlig.

c) Den etablerade forskningen använder termer som psykisk, känslor, begär, tänkande, tankar, depression, könsidentifiering, utan att kunna visa motsvarande företeelsers lokalisering i hjärnan.

d) Man har med magnetisk resonanstomografi (MRI) och positronemissions-tomografi (PET) kunnat visa elektrokemiska aktiviteter i en viss del av hjärnan i samband med vissa intellektuella aktiviteter. Detta är emellertid inte detsamma som att påvisa koderna och mekanismen för den enorma textlagring, känslö- och tankelagring eller mekanismen för hur ”pixlarna” sätts ihop när individen önskar återerindra sig en bild etc.

e) Den etablerade forskningens hypotes om att information, olika psykologiska beteenden, karaktärsdrag, sexuella perversioner etc. lagras i hjärnbarkens celler och synapser är starkt missvisande. Det kan starkt ifrågasättas om ett dylikt tankesprång ens kan kallas hypotes. Det finns ingen sådan mekanism som en dylik hypotes kan åberopa.

Ponera nu att vi följer den etablerade vetenskapens uppfattningar om att alla emotionala beteenden som rädsla, fruktan, glädje, åtrå, attraktion, önsknings, njutning, alla tankeoperationer, allt minne, själen, människan, allt detta är resultat och drivs av en organisk massa som kallas för hjärna som består av hjärnceller, c:a 100 miljarder, samt 1000 miljarder stödjeceller. Alla 100 miljarder hjärnceller är byggda på samma sätt. De olika centra i hjärncellerna har till uppgift att producera, syntetisera aminosyror och proteiner. I uppgiften ingår produktion och utskick av elektrokemiska signaler, lagring av den organisk-genetiska information som är nödvändig för organismens funktion och utveckling, underhåll och reparation, förbränning genom cellernas kraftstationer mitokondrierna, vilket leder till ökad energiaktivitet osv.

Betraktar vi bilden av hjärncellerna närmare, kan vi lägga märke till att forskningen utöver de centra som är kända i hjärncellerna inte kan påvisa motsvarande minneslagringscentra, alltså ”hårddiskar” i hjärncellerna med uppgift att lagra den kolossala mängd information som sinnesorganen förmedlar och som ständigt växer under individens liv, för att inte tala om alla avancerade tankeoperationer, såsom dem i matematiska beräkningar. Forskningen om hjärnans nervceller har heller inte visat några centra, som kan lagra och koda hela det komplicerade känslö- och tankeregister, där individen kan koda av och avlägsna vilket icke önskvärt känslö- eller tankekomplex som helst och en gång för alla befria sig från deras negativa inflytande över handlings- och beteendemönster.

Ponera att dessa centra finns i hjärnmassan. Kan man tänka sig bättre sätt än att med operativa ingrepp i dessa centra eliminera psykologiska komplex, som kostar samhället oerhörda summor pengar på grund av den handlingsförlamning som hindrar den inneboende kreativitetens mekanismer att fungera på rätt sätt? Inte nog med det. Det skulle dessutom göra psykologkåren överflödig.

Frågor som nu uppstår är:

a) Eftersom den etablerade forskningen inte kan bevisa eller ens göra antagligt att det finns fler kön än två, och inte heller kan visa var de olika tanke- och känslöcentra har sitt säte i den organiska massa som kallas för hjärna, hur kan man då diagnostisera och behandla mentalt och emotionalt beteende? Ty om detta inte har sitt säte i hjärnmassan, måste det finnas någon annanstans, och då uppstår ytterligare ett par frågor. Är den etablerade definitionen av människan såsom blott och bart en biologisk organism tillräcklig? Kan det vara så att människans

organism inte är hela människan utan endast en del av människans funktioner? Att människan är mycket mera än sin organism?

b) Kan det vara så att påståendet ”jag är det kön jag känner mig som” inte har med den mänskliga organismen att göra utan med känslor som är summan av olika psykologiska komplex? Dessa har inte kunnat visas vara ärftliga utan har formats under uppväxten. De påverkar individens tolkning av verkligheten, det som individen kallar för sanning; givetvis behöver en dylik individuell sanning inte överensstämma med den objektiva verkligheten. Det är tydligt att inga ärftliga faktorer har kunnat associeras vare sig med homosexualitet eller transsexualitet, ej heller har ändtarmens funktion av sexualorgan kunnat knytas till genomet. Slutsatsen är här given, nämligen att det i homosexuella eller transsexuella relationer, handlingsmönster och förfaranden är psykologiska komplex (*komplex: svåröverskådligt sammansatt helhet; källa: Nationalencyklopedin*) som styr. Är det inte befogat hävda att forskningen här har ett ansvar att påtala skillnaden mellan ärftliga och icke ärftliga faktorer, i synnerhet när korrekt urskillning om dessa är en nödvändig grund för en saklig debatt om dessa företeelsers ursprung?

Skolans ansvar

En av skolans viktigaste insatser är att stimulera elevernas medvetandeutveckling genom att tillhandahålla forskningens fakta och att träna eleverna i att använda verktyg som kritik, analys och syntes för att sätta in fakta i deras rätta sammanhang såsom logiska, biologiska, psykologiska, historiska etc. Med andra ord tränas eleverna i att ändamålsenligt använda urskillningsförmågan, det vill säga förmågan att skilja mellan sant och osant, hållbart och ohållbart, huvudsak och bisak, viktigt och oviktigt, väsentligt och oväsentligt, att skilja mellan person och sak (företeelse). Dessa nödvändiga grunder utvecklar elevernas förmåga att ställa relevanta frågor, som inte nödvändigtvis är styrda av den dominerande trenden i samhällsdebatten, kan gå utanför denna, det så kallat politiskt korrekta.

I ämnet biologi lär sig eleverna bland annat om de naturliga företeelser som är grunden för den mänskliga organismens utveckling och om de olika organens funktion, om hur människans fortplantning går till genom aktivering av de manliga och de kvinnliga könsorganen.

Beträffande den onaturliga företeelsen analsex borde skolan på det bestämdaste varna eleverna för och avråda dem från att använda ändtarmen som sexualorgan genom att i ord och bild tydliggöra de dokumenterade sjukdomar och skaderisker som sammanhänger med användandet av det organiska avloppsröret ändtarmen som sexualorgan. På det sättet skulle skolan ta sitt förebyggande ansvar för att hindra spridningen av könssjukdomar i samhället.

Det borde höra till skolans uppgifter att undervisa eleverna om det enkla biologiska faktum att människan, så snart hon går emot de naturliga företeelser som styr organismens mekanismer, vållar sig sjukdom, långvarigt lidande och förtidig död. Det borde därför höra till skolans uppgifter att även varna och skydda eleverna för onaturliga förfaranden som analt samlag. Skolan gör alldeles tvärtom. I sin undervisning om sex och samlevnad framhåller den olika tekniker för säkert analsex och tiger därvid om att det sker en ökning av infektionssjukdomsfall, där smittan sprids via anala samlag, och att den grupp som står för den stora ökningen av könssjukdomar är män som har sex med män.

http://www.lakartidningen.se/OldWebArticlePdf/1/1908/LKT0535s2380_2381.pdf

Förekomsten av sexuellt överförbara sjukdomar (STD) hos homosexuella män, bisexuella män och andra män som har sex med män (MSM) – inklusive primär och sekundär syfilis och antimikrobiell-resistent gonorré – är större än hos kvinnor och hos män som har sex med enbart kvinnor. År 2017 tillhandahöll 43 delstater i USA data om utbredningen av syfilisfall hos gruppen män som har sex med män (MSM). Dessa data visade allt från 55,7 fall (Wyoming) per 100 000 män som har sex med män upp till 798,3 fall (Nevada) inom samma grupp. 27 av delstaterna uppskattas ha ett omfång från 200 till 500 fall per 100 000 MSM. En översikt över antalet fall av primär och sekundär syfilis i gruppen MSM omfattande 37 delstater visade en ökning med 8,6% från år 2016 till år 2017 och en ökning med 64,2% från år 2013 till år 2017. Antalet rapporterade fall av syfilis i gruppen MSM fortsatte att öka under år 2017, och majoriteten av samtliga syfilisfall finns i gruppen MSM (jämfört med män som endast har sex med kvinnor samt kvinnor). Gonorré ökade i gruppen MSM från 3,9% år 1989 till 38,5% år 2017.

Källa: *Sexually Transmitted Disease Surveillance 2017*, rapport utgiven av Center for Disease Control

https://www.cdc.gov/std/stats17/2017-STD-Surveillance-Report_CDC-clearance-9.10.18.pdf

Läkarnas ansvar

Upplevelsens sötma värderas högt i samhället och i världen. Den har för många rent av blivit livets mål och mening. I jakten på upplevelsens sötma har människan aktiverat sin lägre emotionalitet. Ett resultat av denna aktivering är att gränsen mellan naturlig och onaturlig företeelse suddats ut och sexuella perversioner motiveras och accepteras som om de vore naturliga mänskliga behov. Det heter nu att varje människa oavsett sexuell läggning har rätt att leva ut sin sexualitet så som henne behagar.

I stället borde en annan tingens ordning råda. Samhället, forskningen och skolan borde med kraft föra kampen att betona skillnaden mellan naturlig och onaturlig sexualitet och framhålla de risker som är förbundna med utövandet av sexuella perversioner, i synnerhet analsex. Det handlar inte om rätten att tillfredsställa sexuella behov utan om att tillfredsställa dessa behov med de könsorgan som naturen avsett för detta ändamål, och något dylikt organ är definitivt inte ändtarmen.

Det är ett känt faktum att de grupper som står för den ökade spridningen av könssjukdomar är män som har sex med män och bisexuella män som smittar inte bara andra av samma kön utan också kvinnor med sjukdomsbärande bakterier och virus som finns i deras urinrör. Vilken rätt har dessa virus- och bakteriespridare att ha samlag med sin kvinnliga partner och smitta henne utan hennes vetskap och mot hennes vilja, bara för att dessa bisexuella inte vågar för sin kvinnliga partner uppge att de är bisexuella och potentiella smittspridare?

Alla som arbetar med mänsklig hälsa, i synnerhet läkare som har god kunskap inte bara om organens naturgivna funktioner utan även om de risker för hälsa och liv den tar som belastar organen på onaturligt sätt, har skyldighet att ta ställning

och kraftfullt fördöma sexuella persioner, i synnerhet analsex som är en onaturlig företeelse, i stället för att lägga kraften på att bara upplysa om säkert analsamlag. Läkarna borde stå upp för faktum att det inte finns någon ärftlig grund till önskan att föra in en penis i det mänskliga avloppsröret ändtarmen. Det är inte heller försvarbart att motivera hormonella förändringar för biokemisk legitimering av analsamlag.

Antag att homosexualitet kunde bevisas vara ärftlig. Vad skulle då denna ärftlighet ha för funktion i människans fortplantning? Även om ett dylikt genetiskt tillstånd vore ett resultat av skada i dna, skulle det likväl inte bildas något ytterligare könsorgan avsett för homosexuella, vilket dessa kunde använda för att njuta av intimitet eller avla barn för den delen.

Ett bevis för det här sagda är överlägset varje annat. Det är miljoner år av mänsklig organisk evolution. Av denna evolution framgår att naturens vishet ingalunda har behövt utveckla ytterligare något sexualorgan hos manliga homosexuella, något slidliknande organ för att låta dem ta emot en penis, och hos kvinnliga homosexuella något organ motsvarande penis. Det är ju i avsaknad av något dylikt ytterligare könsorgan som homosexuella män för att kanalisera sin sexuella energi använder det mänskliga avloppsröret ändtarmen.

Naturen har skapat den mänskliga organismen för ett enda syfte. Detta är att garantera den mänskliga organismens fortplantning. För detta ändamål har naturen skapat två slags organismer: en av manligt och en av kvinnligt kön. De två skilda könsorganen, penis och vagina, förenas för det nödvändiga avlandet av nya organismer. Läkarvetenskapen skall i första hand upplysa om och våga stå för faktum att ändtarmen har en enda och självklar funktion och därför inte är ett organ som skall användas för införande av en penis eller andra föremål. Upplevelsens sötma är i detta fall ett resultat av överdrivna känslomässiga absurditeter som persionens företrädare kallar normala företeelser. Resultatet av dylika absurditeter är bevisligen ständigt ökad förekomst av könssjukdomar.

Avsikten med denna artikel är att för läsaren klargöra grundläggande skillnader mellan å ena sidan naturliga företeelser, som styrs av orubbliga naturlagar som garanterar formandet av det mänskliga organismens manliga och kvinnliga funktioner, å andra sidan den mänskliga okunnighet som yttrar sig i att efter känslomässig övertygelse tro sig kunna ändra orubbliga naturlagar. Artikelns syfte är att visa dels att homosexualitet inte är ärftlig, så att påståendet om dess ärftlighet kan avföras från all saklig diskussion i frågan, dels att analsex är en onaturlig företeelse.

Den biologiska forskningen har visat att ärftlighet har med biokemiska mekanismer att göra, inte med känslomässiga eller mentala. En människa kan inte ärva tankar och känslor, men kan ta intryck av yttre inflytanden från föräldrar, övrig släkt, vänner, skolan, massmedier, övriga samhället, så att hon präglas därav under uppväxten, en prägling som sedan kan bestå i vuxenlivet. Vi talar om sociopsykologiska inflytanden som gör intryck och lämnar avtryck i människans psyke och därmed kan påverka individens livsuppfattning och handlingsmönster på gott och ont. Den sociopsykologiska forskningen, som i sin tur använder de biokemiska fakta den biologiska forskningen konstaterat om att homosexualitet inte är ärftlig, borde ägna sig åt att undersöka hur avvikande sexuell läggning och

avvikande könsidentitet bildas hos människan genom bland annat känslomässiga störningar som drabbar individen i uppväxtmiljön.

RFSL (Riksförbundet för homosexuella, bisexuella, transpersoners och queeras rättigheter) hävdar att det är oetiskt av forskningen (det framgår inte vad slags forskning RFSL menar, men man kan anta att det är den sociopsykologiska) att forska på detta sätt och att den i stället ”*bör problematisera de normer som råder på området kön och sexuell läggning och de samhälleliga och individuella konsekvenserna av dessa normer.*” RFSLs principprogram 3.3 Det är emellertid inte forskningens uppgift att ”problematisera de normer som råder” i samhället; det är möjligen lagstiftarens uppgift, nämligen i den mån sådana normer som råder i en viss grupp visar sig vara skadliga för en annan grupp eller för samhället i stort. Den biologiska forskningen skall förse lagstiftaren med biologiska fakta och den sociopsykologiska med sociopsykologiska fakta för lagstiftarens rätta inställning och rätta beslut. Det är uppenbart att det bland kända orsaker till homosexualitet ingår att homosexuella eller pedofiler i unga år själva utsatts för våldtäkt av vuxna homosexuella eller homosexuella pedofiler. Vad den sociopsykologiska forskningen borde sysselsätta sig med är alltså orsaker till homosexualitet, inte problematisering av normer rörande sexuell läggning.

”Även om forskningens resultat ska vara objektiva finns en risk att de används i syfte att försämra situationen för hbtq-personer.” RFSLs principprogram 3.3

Det är klart att all forskning skall vara objektiv och hänsynslös, det vill säga bedrivs utan hänsynstaganden till maktgrupper i samhället, politiska partier, lobbyorganisationer, näringslivsintressen etc. Den skall vara obunden av alla dylika särintressen. Ej heller skall forskningsresultaten framställas på ett sådant sätt att de gagnar vissa speciella intressen. Att så likväl sker på många områden är att beklaga och skall absolut inte tas till intäkt för att låta ännu en lobbyorganisation, RFSL, diktera forskningens villkor. Om forskningen icke sökte utrona orsaker till iakttagna verkningar, skulle den inte göra skäl för att kallas forskning. Forskningen har skyldighet att forska om orsakerna till att en liten minoritet av människorna i världen antar ett i förhållandet till majoriteten avvikande könsbeteende.

”En kritisk forskningspolitisk debatt vad gäller metoder, frågeställningar, syfte och beställare är därför av stor vikt. Exempelvis vore det oetiskt med forskning kring hur sexuell läggning och könsidentitet formas om den skulle syfta till att motverka variation i sexuell läggning, könsidentitet och könsuttryck.” RFSLs principprogram 3.3

Här säger sig lobbyorganisationen RFSL först efterfråga ”en kritisk forskningspolitisk debatt” för att sedan genast som ”oetisk” stämpla sådan forskning som inte faller lobbyn själv på läppen. Vilken självmotsägelse! Kritisk forskning är just forskning som medvetet avvisar varje försök till maktpolitisk påverkan på forskningens inriktning, bedrivande eller resultat. RFSL vill genom intensiv lobbyaktivitet undanhålla allmänheten, skolelever, lagstiftaren fakta och därmed vilseleda dem. Syftet därmed är att:

a) Skymma betydelsen av faktum att homosexualitet inte är en ärftlig faktor och därför inte en naturlig företeelse och att det som inte är naturligt är konstgjort, byggt på känslomässiga godtyckliga definitioner.

b) Avleda uppmärksamheten från den biologiska forskningen som borde ställa viktiga frågor för skolelever, allmänheten, lagstiftare etc. Om det nu är så att avvikande sexuell läggning och avvikande könsidentitet inte har med ärftlighet att göra, återstår slutsatsen att de är psykologiska företeelser som på ett tidigt stadium av individens utveckling skulle kunna behandlas.

c) Hindra den sociopsykologiska forskningen att studera vilka faktorer det är som under uppväxtåren kan leda till formandet av onaturliga företeelser och med dessa studier som grund utveckla ändamålsenliga och fungerande psykoterapeutiska metoder.

d) Bagatellisera den ökning av insjuknanden i könssjukdomar som följer av den onaturliga företeelsen analsex.

Detta känslomässigt styrda uttryck, ”jag är sådan som jag känner mig som”, använder människor med perversa sexuella begär flitigt för att motivera användandet av den mänskliga organismens avloppsrör, ändtarmen, som sexualorgan och kallar detta för en naturlig företeelse, samt ändrar sin könsdefinition efter känslomässigt behag och kräver av andra människor, som inte delar deras perversa känslomässiga könsdefinitioner, att acceptera dessa som naturliga.

”En persons sexuella läggning och könsidentitet kan endast definieras av denna person själv. I självidentifikationsrätten ingår självklart också rätten att välja att inte definiera sig. Oavsett hur en person identifierar sig ska dennes val respekteras.” RFSLs principprogram

Att respektera en människa innefattar att respektera hennes rätt att hysa en viss åsikt. Men att respektera hennes rätt till sin åsikt är icke detsamma som att acceptera denna åsikt såsom riktig. Rätten till åsikt är en sak; åsiktens riktighet eller oriktighet är en helt annan sak.

Än mera: Om jag hävdar rätten till min åsikt, måste jag medge andra rätten till sina åsikter, även åsikter som går rakt emot min egen, åsikter som kanske stör, retar, förargar, oroar, bedrövar, upprör mig. Med andra ord: den som kräver respekt för egen uppfattning, måste själv respektera andras uppfattning, hur mycket denna än avviker från den egna. Dessa andra har ju samma rätt att tro eller tvivla, att ifrågasätta, att utreda, att analysera och syntetisera utgående från egen övertygelse om vad som är rätt och sant. Och för dem alla gäller denna frihet på villkor att de inte inkräktar på andras lika rätt till detsamma.

I den fråga som denna artikel diskuterar handlar det inte om att uppnå konsensus utan om att klargöra att det finns två olika uppfattningar om vad som skall anses vara normal företeelse. Den ena uppfattningen baserar sig på oföränderliga biologiska lagar, vilka manifesterar sig i genomet. Den andra uppfattningen grundar sig på känslomässiga alltid obeständiga företeelser som den likväl vill kalla normativa.

”2.2 Normativitet och queera förhållningssätt

...

Det finns två principer för normbyggande. Den ena är särskiljandet, där det ena skiljs från det andra och motsatser byggs. En kan vara antingen eller, inte både och. Det är en förenklande syn som innebär att antingen är något normalt

eller så är det onormalt, utan några gråskalor. Den andra principen är det värderande, där det ena, det som följer normen, värderas högre än det andra, det "avvikande". Detta ger en maktobalans där normföljare har en självklar plats och där normbrytare har mindre makt och mindre handlingsutrymme, samt riskerar olika typer av bestraffningar. Bland annat på detta sätt reproduceras normer ständigt på nytt." RFSLs principprogram

Enligt ett naturvetenskapligt betraktelsesätt avger naturlagarna de bestämmande normerna för könsidentitet, och ur detta perspektiv kan det inte finnas vare sig normföljare eller normbrytare. Det rör sig om en naturlig företeelse som har funnits och alltså finns och inte är skapad eller formad av människor.

"*Naturlagarnas orubblighet utgör förutsättning för systematisk livsprocess*" Henry T. Laurency, [De vises sten kap. 2.6 Biologisk utveckling och ändamålsenlighet](#)

Känslan är ett begär med stark drivkraft som kan förstärka vilken uppfattning utan verklighetsanknytning som helst. Känslan är formad av det mänskliga medvetandet. Människans känsla har starkt inflytande i den mänskliga organismens funktion och aktivitet. Kan inte känslan kontrolleras med högre förnuft som kräver förklaring på varför det händer med det som händer (tankestyrda känslor) i stället för känslostyrda tankar, riskerar människan att bli desorienterad och uppslukad av det godtyckliga känslolöshavet som aldrig står stilla utan befinner sig i ständig rörelse och därför i sin obeständighet och är olämpligt att enligt ett vetenskapligt synsätt användas för identifiering av könstillhörighet. Riktigare är att identifiera sig som människa med en manlig eller kvinnlig organism. Det är en omedelbar, objektiv, naturlig, ärftlig och synlig företeelse som genom sin förmåga av fortplantning garanterar människosläktets fortlevnad.

"*Känslan är en drivkraft men ingen ljusspridare. Känslan är syntes av begär och tanke. Den är ingen upplysningskälla. Känslans väsen är begärets attraktion och repulsion samt handlingskraft.*" Henry T. Laurency, [Livskunskap Tre, kap. 8.5 Emotionalitetens natur](#)

Homolobbyn vill kalla denna obeständighet för normativ, bättre kan man nog kalla den för kaos, i detta fall känslomässiga uppfattningar utan ändamål. När man studerar den homosexuella lobbyorganisationen RFSLs principprogram, får man onekligen intrycket att denna lobbyns dröm är att varje människa på denna planet skall kunna ändra sitt juridiska kön efter behag för att ha sex med vilken annan människa som helst oavsett faktiskt, biologiskt kön.

Klicka på länken <http://www.livochratt.se/bristen-pa-kritisk-granskning-av-rfsl-inget-att-vara-stolt-over/> och ta del av den kritik Lars F Eklund levererar mot RFSLs principprogram:

"RFSL anser att individens egen könsidentitet måste respekteras av andra, oavsett om individen väljer att definiera sig som kvinna, man, både och, varken eller, något annat eller inte alls. Könsidentiteten behöver inte stämma med iakttagbara fakta beträffande bakgrund och beteende. Inte heller behöver kön vara ett fast tillstånd, varken som identitet eller över tid."

Om man inte fastnar i enskildheter, såsom vad "något annat" kan tänkas betyda i sammanhanget, så är innebörden i RFSLs synsätt glasklar: En mamma kan, efter ett omval av den egna könsidentiteten,

plötsligt bli man och följaktligen insistera på att hennes barn skall kalla henne pappa. Den subjektiva könsidentiteten måste ju respekteras, och det även när den fluktuerar över tid. Vart barnens rätt till sina identiteter och sina relationer till sin mor skulle ta vägen i en sådan situation framgår inte i principprogrammet. Kanske är författarna inte intresserade av saken.

Det synsätt RFSL företräder vill de också lägga till grund för lagstiftning och juridik:

”RFSL anser att varje individ skall ha rätt att definiera, eller inte definiera, sin könsidentitet, samt att alla personer, oavsett ålder, ska ha rätt att bestämma sitt juridiska kön. Det måste också stå var och en fritt att uttrycka sitt kön och sin könsidentitet efter eget val. Med en queer syn på kön tydliggörs att kön, könsidentiteter och könsuttryck är något som görs. Inget av detta existerar av sig själv utan är fenomen som ständigt skapas och återskapas aktivt.”

Återigen: kön och könsidentitet har alltså enligt RFSL ingen objektiv existens i verkligheten utan bestäms av individen, så att säga i farten, och det *oavsett ålder*. Enligt RFSL skall alltså en 11-åring ha rätt att bestämma om han eller hon juridiskt sett är av manligt eller kvinnligt kön – eller både och eller varken eller. RFSL anser därtill att det bör finnas mer än två juridiska kön. *Bristen på kritisk granskning av RFSL inget att vara stolt över* av Lars F Eklund

Man skall komma ihåg att människans avloppsrör ändtarmen inte är avsett för sexuella funktioner utan för att föra ut fekalier. Ur evolutionsbiologisk synvinkel har under de många miljoner år som gått moder natur inte utvecklat extra speciella homosexuella könsorgan anpassade för att människor med lika kön skall kunna ha sex. Detta enda faktum säger åtskilligt om att det som formar homosexualiteten icke är biologiska, ärftliga faktorer utan känslomässiga komplex av olika grad, eftersom det är dessa som återstår. Med stöd av detta borde den sociopsykologiska forskningen ägna sin energi åt att forska och utreda vad det är för slags psykologiska missförhållanden som bidrar till att en människa antar ett homosexuellt beteende. Homolobbyn arbetar hårt för att hindra utvecklandet av en sådan forskning som studerar störningar av könsidentiteten i tidig ålder och utarbetar metoder för att hjälpa den växande människan att normalisera sin könsidentifiering. Homolobbyn tystar ner frågan om varför en människa blir homosexuell genom att lägga ut propagandans rökråd om att ”det är bara så det är”. Det finns inget som bara blir! Det finns alltid orsaker bakom biologiska och sociopsykologiska företeelser, i detta fall sociopsykologiska komplex.

I stället vill homolobbyn att forskningen skall forska om på vilket sätt kan man förbättra den homosexuella människans sätt att uttrycka sin sexualitet och sin könsidentitet.

Homolobbyn

Det som upprepas ofta och systematiskt, knutet till bilder eller skådespel, riskerar att bli en sanning även om det är en lögn. Därför är det viktigt att använda det kritiska analytiska verktyget för att skilja sant från falskt.

Den homosexuella lobbyn är en organisation med egen agenda vars syfte är att främja och bemyndiga den homosexuella ideologin i samhället. Lobbyn använder därför olika psykologiska strategier för att hindra och skrämma sina ideologiska motståndare eller dem som i största allmänhet har från lobbyn avvikande åsikter genom att kalla dem homofoba, odemokratiska, stämpla deras åsikter som hets mot folkgrupp, hävda att homosexuella är en förtryckt minoritet, när de nu snarare blivit en förtryckande minoritet.

Två homosexuella Harvard-utbildade akademiker, Marshall Kirk, forskare inom neuropsykiatri, och Hunter Madsen (pseudonym: *Erastes Pill*), skolad i social marknadsföring, föreslog att man skulle framställa homosexuella icke som aggressiva utmanare utan i stället som offer som behövde skydd, samtidigt som alla som motsatte sig dem skulle definieras som onda förföljare. Genom att anordna demonstrationer och andra protester, som synes vara utformade att censurera och skrämma dem som motsäger den homosexuella agendan, vill homolobbyn skaffa sig immunitet mot kritik och motståndslöst genomföra sin agenda genom att få den lagstiftande makten och samhället i övrigt att acceptera homosexualitet som ett sätt att leva i likhet med heterosexualitet.

Här måste man skilja på två saker: att homosexuella är människor som alla andra samhällsmedlemmar med samma juridiska rättigheter och skyldigheter å ena sidan och det krav de homosexuella lobbyisterna ställer på majoriteten av samhällsmedlemmarna att acceptera homosexualiteten såsom normal företeelse å andra sidan. Den homosexuella ideologin, som inte baserar sig på bevisade fakta om ärftlighet, utan på känslotänkandets spekulationer, har på grund av aggressiv propaganda fått ett oomstritt inflytande i övriga medborgares undermedvetna, så att alla som inte stöder den homosexuella ideologin avfärdas som homofoba, förtryckare, förföljare och odemokratiska. Därmed uppstår en tankeassociation att man inte vill förknippas med dessa kännetecken med resultatet att man inte vågar visa att man tycker annorlunda eller förlora i anseende, förlora sitt arbete eller omplaceras på detta, inte få forskningsanslag, hängas ut som oliktänkande, inte bli omvald eller förlora väljare etc. Denna feghet hämmar oss att ifrågasätta rimligheten av att det ges ut barn- och ungdomsböcker med det uttalade syftet att få barn och ungdomar att tro att alla kan bli lesbiska, homosexuella, bisexuella, transsexuella, ändra sin könsidentitet efter behag och att allt detta är normalt. Den psykologiska taktik som homolobbyn använder är att frammana rädsla för dem som motsätter sig den på grund av att de inte delar de homosexuellas uppfattning. Liknande brännmärkningar används idag med liknande syfte mot människor med andra åsikter om till exempel storleken och allvaret i klimatförändringen och om huruvida mänsklig aktivitet har någon större inverkan på denna. Dessa annorlunda tänkande kallas "klimatförnekare" av det politiskt korrekta samhället, som i sig är ett resultat och format av oengagerade samhällsmedlemmar rädda att ifrågasätta riktigheten av de rådande uppfattningarna på grund av okunnighet i ämnet. Den homosexuella lobbyn är ett av de största hoten mot yttrandefriheten.

Till slut: klicka på länken här nedan för att se och höra Steffen Königer, en tysk politiker från partiet Alternativ för Tyskland, när han satiriskt visar vilken tankesörja som uppstår, om man skall tillgodose alla krav från dem som har en icke-ärftlig avvikande könsidentifiering.

<https://www.youtube.com/watch?v=H3pntGBylho>

Här följer ytterligare intressanta länkar för dem som vill fördjupa sig i ämnet
https://www.conservapedia.com/Homosexual_Agenda
[www.veidos/data/Homolobbyn under luppen3.pdf](http://www.veidos/data/Homolobbyn_under_luppen3.pdf) av John Järvenpää

I jämförelse med barn i tvåkönade traditionella mamma-pappa-familjer är det märkbart mer sannolikt att barn uppväxta i samkönade familjehem:

- uppnår lägre utbildningsgrad,
- överlag uppger lägre uppskattad nivå av glädje samt av mental och fysisk hälsa,
- uppvisar impulsivt beteende,
- går i terapi och samtalsrådgivning (dubbelt så ofta),
- i mycket större utsträckning lider av depression,
- har signifikant oftare återkommande tankar om självmord,
- identifierar sig som bisexuell, lesbisk eller bög,
- dramatiskt mycket oftare har sex med en person av samma kön,
- har en kärleksrelation med person av samma kön (2-3 gånger mer sannolikt),
- blir asexuella (flickor till lesbiska föräldrar),
- som vuxna förblir ogifta och i stället lever enbart i lösare förhållande,
- som vuxna är otrogna mot maka/make eller samlevnadspartner,
- får en sexuellt överförbar sjukdom,
- blir utsatta för sexuellt övergrepp (både genom sexuellt ofredande och påtvingad sexualakt),
- känner sig utanför i relationen med biologisk mor eller far (även om barn till lesbiska föräldrar känner sig nära sin biologiska mor upplever de inte samma närhet som barn med en biologisk mor som är gift med fadern/en man),
- är arbetslösa eller deltidsarbetslösa som unga vuxna,
- lever på bidrag som vuxna.
- växer upp i hushåll med lägre inkomst,
- dricker alkohol för att berusa sig,
- röker tobak och marijuana,
- tillbringar mer tid framför tv:n,
- förekommer oftare i polisens statistik över gripanden,
- har befunnits skyldiga till smärre brott.

Barn (till föräldrar) som går i terapi och/eller samtalsrådgivning

- *Nyligen eller nuvarande terapi:* lesbiska föräldrar (19%), bögföräldrar (19%), kärnfamilj, mamma/pappa (8%).

- *Nyligen haft självmordstankar*: lesbiska föräldrar (12%), bögföräldrar (24%), kärnfamilj, mamma/pappa (5%).

Källa: <https://www.focusonthefamily.com/about/focus-findings/family-formation-trends/regnerus-family-structures-study>

The University of Texas at Austin

Av: *VEIDOS AB*

www.veidos.nu